

UOHSX006FQXU

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R117/2014/VZ-1572/2015/323/JHr

Brno: 16. ledna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 8. 4. 2014, který Úřad pro ochranu hospodářské soutěže obdržel téhož dne, a který podal navrhovatel –

- **P + B elektromontáže, spol. s r.o.**, IČO 47547715, se sídlem Heyrovského 299, 261 01 Příbram VI, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 10. 2. 2014 Mgr. Veronikou Holou, advokátkou advokátní kanceláře HOLÁ & SAMEK, se sídlem Pražská 140, 261 01 Příbram,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25. 3. 2014 č. j. ÚOHS-S66/2014/VZ-6407/2014/512//IHI, vydaném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Mikrobiologický ústav AV ČR, v.v.i.**, IČO 61388971, se sídlem Vídeňská 1083, 142 20 Praha 4, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Servis rozvodů a zařízení silnoproudé elektroinstalace v areálu AV ČR v Praze 4 – Krč**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 7. 11. 2013 a uveřejněno dne 11. 11. 2013 pod ev. č. veřejné zakázky 368875 a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 13. 11. 2013 pod č. 2013/S 220-383515, kde dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **RT plus s.r.o.**, IČO 40766551, se sídlem Poděbradská 186/56, 180 66 Praha 9 – Hloubětín, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S66/2014/VZ-6407/2014/512/IHI ze dne 25. 3. 2014

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek obdržel dne 24. 1. 2014 návrh uchazeče P+B elektromontáže, spol. s r.o., IČO 47547715, se sídlem Heyrovského 299, 261 01 Příbram VI (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, Mikrobiologický ústav AV ČR, v.v.i., IČO 61388971, se sídlem Vídeňská 1083, 142 20 Praha 4 (dále jen „**zadavatel**“) učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Servis rozvodů a zařízení silnoproudé elektroinstalace v areálu AV ČR v Praze 4 – Krč“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jež bylo uveřejněno dne 11. 11. 2013 pod ev. č. zakázky 368875 a v Úředním věstníku evropské unie dne 13. 11. 2013 pod evidenčním číslem 2013/S 220-383515.
2. Dne 24. 1. 2014, kdy Úřad návrh obdržel, bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Za jeho účastníky byl označen zadavatel, navrhovatel a společnost RT plus s.r.o., IČO 40766551, se sídlem Poděbradská 186/56, 180 66 Praha 9 – Hloubětín (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. Po přezkoumání náležitostí návrhu Úřad zjistil, že součástí návrhu byl rovněž doklad o složení kauce ve formě bankovního potvrzení. Jak vyplývá z výpisu z účtu Úřadu, dne 27. 1. 2014 složil navrhovatel na účet Úřadu kauci ve výši 50 000 Kč. Ze zadávací dokumentace o veřejné zakázce, zejména ze smlouvy mezi zadavatelem a vybraným uchazečem na plnění veřejné zakázky Úřad zjistil, že dle čl. XI, bod 1. této smlouvy má být smlouva uzavřena na dobu neurčitou.
4. Dne 14. 2. 2014 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S66/2014/VZ-3407/2014/512/IHI, (dále jen „**usnesení Úřadu**“), kterým v části 2. výroku určil navrhovateli lhůtu sedmi dnů ode dne doručení usnesení k provedení úkonu uhrazení nedoplatku kauce ve výši 1 950 000 Kč a doplnění návrhu na zahájení řízení o doklad o složení kauce podle § 114 odst. 3 zákona.

¹ Pokud bude v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 58 odst. 1 a odst. 2 zákona, není-li uvedeno jinak

V části 3. výroku pak správní řízení podle § 64 odst. 1 přerušil do doby uplynutí lhůty pro uhrazení nedoplatku kauce a doplnění návrhu o uvedený doklad.

5. Proti usnesení Úřadu podal navrhovatel dne 27. 2. 2014 rozklad, o němž předseda Úřadu svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-R61/2014/VZ-24269/322/IJu ze dne 18. 11. 2014 rozhodl tak, že usnesení Úřadu potvrdil a rozklad zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 11. 2014.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností a zhodnocení všech podkladů vydal Úřad dne 25. 3. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S66/2014/VZ-6407/2014/512/IHl (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle § 117a písm. b) zákona správní řízení zastavil, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, jaké náležitosti musí podaný návrh obsahovat, zejména rovněž doklad o složení kauce v zákonné výši. V uvedeném případě z doručené dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že smlouva na poskytování služeb, které jsou předmětem veřejné zakázky, bude uzavřena na dobu neurčitou. Z čl. III. smlouvy je zřejmé, že zadavatel navrhovateli uhradí za roční poskytování servisních služeb částku 590 375 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že poptávané služby budou poskytovány na předem neomezenou dobu, výše nabídkové ceny dodavatele tak dosáhne za celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy za dobu neurčitou) takové hodnoty, že výše 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za tuto dobu plnění veřejné zakázky vždy přesáhne 2 000 000 Kč. Navrhovatel byl tedy povinen vzhledem k době, na kterou byla smlouva uzavřena, zaplatit kauci v maximální výši, určené dle § 115 odst. 1 zákona. Navrhovatel však uhradil kauci v nižší částce pouze, ve výši 50 000 Kč a svou povinnost tedy nesplnil. Úřad proto určil navrhovateli lhůtu sedmi dnů k doplacení kauce ve zbylé výši (1 950 000 Kč). Úřad rovněž stanovil, že pokud kauce nebude složena v zákonné výši ani v dodatečně lhůtě, Úřad podle 117a písm. b) zákona správní řízení zastaví. V této lhůtě však navrhovatel kauci neuhradil a Úřad proto správní řízení svým rozhodnutím zastavil.

III. Námitky rozkladu

7. Vůči napadenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 8. 4. 2014 rozklad, v němž uvádí, že částku, k jejímuž doplacení byl vyzván usnesením ze dne 14. 2. 2014, není povinen zaplatit, neboť neodpovídá zákonným požadavkům. Nelze souhlasit s názorem Úřadu, podle kterého za situace, kdy smlouva má být uzavřena na dobu neurčitou, výše nabídkové ceny za celou dobu plnění, tedy dobu neurčitou, přesáhne částku, jejíž 1 % by odpovídalo částce 2 000 000 Kč.
8. Podle mínění navrhovatele by Úřad v případě, že má být smlouva uzavřena na dobu neurčitou, měl vycházet z ustanovení § 15 odst. 1 zákona ve spojení s § 14 odst. 1 písm. b) zákona a tato ustanovení použít při aplikaci § 115 odst. 1 zákona a vycházet tedy ze čtyřnásobku ročního plnění dle nabídkové ceny daného uchazeče. Pro tento případ navrhovatel vypočítal, že výše kauce by byla ještě nižší, než minimální výše kauce stanovená zákonem.

Závěr rozkladu

9. S ohledem na tyto skutečnosti navrhovatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

10. Správní orgán prvního stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

11. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu a relevantních ve vztahu k předmětu řízení, přičemž jsem s přihlédnutím k závěru rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
12. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S66/2014/VZ-6407/2014/512/IHl ze dne 25. 3. 2014 rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

13. Na úvod konstatuji, že jsem se ztotožnil s napadeným rozhodnutím i jeho odůvodněním, které je srozumitelné a je z něj plně seznatelné, jakými úvahami se správní orgán při svém rozhodování řídil.
14. Co se týče samotného rozkladu, navrhovatel v zásadě opakuje argumentaci uplatněnou již v dříve podaném rozkladu proti usnesení Úřadu ze dne 14. 2. 2014 ÚOHS-S66/2014/VZ-3407/2014/512/IHl ohledně způsobu určení výše kaucí. Námitky rozkladu podaného v šetřené věci tak nesměřují proti napadenému rozhodnutí, ale proti jiným rozhodnutím, která nejsou předmětem tohoto řízení o rozkladu. Naprostá většina tvrzení zadavatele tedy nesplňuje náležitosti odvolání podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu (jež se použije na základě ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu i v případě rozkladu), neboť z nich není zřejmé, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí.
15. Navrhovatel opakovaně namítá, že Úřad nesprávně vypočetl výši kaucí, když její výše měla činit pouze jím složených 50 000 Kč a nikoliv 2 000 000 Kč. K tvrzení navrhovatele uvádím, že otázka výše kaucí a jejího stanovení byla v daném případě předmětem řízení o rozkladu proti výše uvedenému usnesení Úřadu, o kterém již bylo rozhodnuto rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 18. 11. 2014 č. j. ÚOHS-R61/2014/VZ-24269/322/IJu, a kterým bylo usnesení Úřadu potvrzeno a podaný rozklad zamítnut. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 11. 2014. V rámci řízení o rozkladu, podaném proti napadenému rozhodnutí, již tato

otázka nemůže být znovu přezkoumávána, neboť by šlo o porušení zásady „non bis in idem“, tedy „ne dvakrát v téže věci“ stanovené v ust. § 48 odst. 2 správního řádu, podle kterého přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou.

16. Z hlediska výkladu ust. § 48 odst. 2 správního řádu odkazují zejména na usnesení Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 1500/08, ze kterého vyplývá, že *„obecná procesní zásada non bis in idem, již lze dovodit z principu materiální právní moci, je jednou ze základních zásad rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob jak soudy, tak i správními orgány. Zahrnuje v sobě i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost vzniklých, změněných nebo zaniklých hmotněprávních subjektivních oprávnění a povinností. To platí bez ohledu na to, zda procesní předpis zákaz dvojího projednání téže věci explicitně stanoví nebo nikoli. V reakci na námitky stěžovatele je nutno uvést, že pokud nový správní řád (zákon č. 500/2004 Sb.) v § 48 odst. 2 stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou, jde jen o výslovnou úpravu odpovídající v teorii i soudní praxi zejména v posledních letech nezpochybnovanému principu.“* Z uvedeného vyplývá, že v tomto řízení o rozkladu již nemohu posoudit ani výši kauce ani způsob jejího stanovení Úřadem.
17. Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Vzhledem k tomu, že námitky navrhovatele nespĺňují náležitosti stanovené v ust. § 82 odst. 2 správního řádu přezkoumal jsem napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu.
18. Podle ust. § 114 odst. 1 zákona návrh lze podat proti všem úkonům zadavatele, které vylučují nebo by mohly vyloučit zásady stanovené v § 6 a v jejichž důsledku hrozí nebo vznikla újma na právech navrhovatele, a to zejména proti a) zadávacím podmínkám, b) obsahu oznámení nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení, c) vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení, d) rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a e) použití druhu zadávacího řízení.
19. Podle ust. § 114 odst. 3 zákona návrh vedle obecných náležitostí podání musí obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 115 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli a doklad o opětovném složení jistoty podle § 67 odst. 4 zákona.
20. Podle ust. § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění
21. Podle ust. § 115 odst. 1 zákona s podáním návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky,

nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 2 000 000 Kč. V případě, že není možné stanovit nabídkovou cenu navrhovatele nebo že nabídková cena, která je předmětem hodnocení, je při zadávání rámcové smlouvy stanovena pouze jako cena za jednotku plnění nebo v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy, je navrhovatel povinen složit 100 000 Kč. Bankovní spojení Úřad uveřejní na své internetové adrese.

22. Podle ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu.
23. Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud navrhovatel společně s podáním návrhu nepředloží doklad o složení kauce vůbec, tedy nezaplatí kauci stanovenou v ust. § 115 odst. 1 zákona vůbec anebo složí kauci a doloží společně s návrhem doklad o jejím složení, avšak její výše neodpovídá znění ust. § 115 odst. 1 zákona, pak nastává tzv. odstranitelná překážka postupu v řízení. To znamená, že v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu správní orgán navrhovatele vyzve k odstranění nedostatků jeho návrhu, přičemž v zaslané výzvě je povinen dostatečně specifikovat, jakým způsobem má navrhovatel nedostatky návrhu odstranit. K odstranění nedostatků návrhu rovněž navrhovateli stanoví přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích nesplnění výzvy.
24. V daném případě z obsahu správního spisu vyplývá, že navrhovatel společně s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení nedoložil doklad o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona. Úřad jej tedy vyzval k dodatečnému doplacení zbytku kauce a stanovil mu lhůtu sedmi dnů od doručení usnesení Úřadu k doplnění návrhu o doklad o složení kauce, kterou ve smyslu ust. § 115 odst. 1 zákona stanovil ve výši 2 000 000 Kč. Současně v usnesení Úřad uvedl, že nesložil-li navrhovatel kauci ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, pak správní řízení zastaví. Vydaným usnesením dále Úřad správní řízení, do uplynutí lhůty k doplnění podání, přerušil.
25. Uvedené usnesení Úřadu bylo navrhovateli doručeno dne 14. 2. 2014, lhůta pro doplnění podání, která byla stanovena na sedm dní, tak uplynula dnem 21. 2. 2014. Navrhovatel společně s návrhem složil na bankovní účet Úřadu kauci ve výši 50 000 Kč. Navrhovatel tak v daném případě, složil kauci ve výši 50 000 Kč a nikoliv ve výši 2 000 000 Kč, tak, jak byl Úřadem vyzván. Pokud tedy ve stanovené lhůtě neuhradil kauci v požadované výši a nedoplnil návrh na zahájení správního řízení o doklad, který po něm byl požadován, pak neodstranil nedostatky podaného návrhu a nic na tom nemůže změnit ani ta skutečnost, že složil kauci v jiné výši než ve výši stanovené ustanovením § 115 odst. 1 zákona.
26. Podle ust. § 117a písm. b) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem.
27. Pro zastavení řízení podle ust. § 117a písm. b) zákona tak musí být tedy současně splněny tyto podmínky, a to a) nesložení kauce navrhovatelem ve výši dle ust. § 115 odst. 1 zákona, b) zaslání výzvy správního orgánu ke složení kauce v zákonné výši dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu a c) nevyhovění navrhovatele zaslané výzvě v dodatečně stanovené lhůtě. V daném případě tedy byly splněny všechny výše uvedené podmínky, čímž došlo k situaci předvídané v ust. § 117a písm. b) zákona. Navrhovatel v daném případě ve lhůtě stanovené mu k doplnění podání, nedoplnil své podání způsobem, který předpokládá zákon a který mu

byl usnesením Úřadu uložen. Úřad tedy postupoval správně a v souladu se zákonem, když správní řízení s ohledem na uvedené důvody zastavil, neboť takový postup je předvídan zákonem.

28. Pokud navrhovatel pokládá vydání napadeného rozhodnutí za předčasné a Úřad měl dle jeho názoru posečkat s případným rozhodnutím o zastavení správního řízení do doby, než bude otázka složení výše kauce postavena najisto, pak k této námitce uvádím, že v současné době již bylo o výši kauce rozhodnuto rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R61/2014/VZ 24269/322/IJu ze dne 18. 11. 2014 které nabylo právní moci dne 19. 11. 2014. Uvedeným rozhodnutím byla potvrzena část 2 výroku usnesení Úřadu, a výše kauce, stanovená Úřadem tak byla shledána jako vymezena správně.
29. S ohledem na výše uvedené jsem přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Z provedeného přezkoumání jsem zjistil, že Úřad řádně označil všechny podklady, z nichž při rozhodování vycházel a současně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil. Dále uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
30. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení, neboť s podáním návrhu nebyla složena kauce ve výši stanovené zákonem a navrhovatel kauci v požadované výši nesložil ani v dodatečně stanovené lhůtě, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

VI. Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mikrobiologický ústav AV ČR, v.v.i., Vídeňská 1083, 142 20 Praha 4
2. Mgr. Veronika Holá, advokátka, AK HOLÁ a SAMEK, Pražská 140, 261 01 Příbram VI
3. RT plus s.r.o., Poběžradská 186/56, 18066 Praha 9 - Hloubětín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy